

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 847
פרשת תרומה

הדלקת נרות			
זמן	צאת השבת	כניסת שבת	יחוללים
18:44	18:03	16:49	ירושלים
18:41	18:06	17:06	תל-אביב
18:42	18:04	16:58	חיפה
18:41	18:05	17:08	באר שבע

דבר ראש הישיבה

חודש אדר הוא חודש של רפואה. על ידי השמחה של חודש אדר זוכים לרפואה. צריך לשמור את כל המחשבות הקשות לשעה אחת של ההתבודדות. וגם בזמן ההתבודדות אסור ליפול אלא רק להתרפק על ה'

שמחה! שמחה! שמחה! משנכנס אדר מרבים בשמחה!

כשחודש אדר מגיע אנו מכריזים מלחמה נגד העצבות, הדיכאון והמרה השחורה, ואומרים בפה מלא: "משנכנס אדר מרבים בשמחה!". אפשר לומר בדרך צחות שלכן מעברים את השנה דווקא על ידי חודש אדר, כדי להרבות את השמחה, כי כשעושים שני אדרים, בעצם מכפילים את השמחה...

רפואה משלימה

ברוך ה', משנכנס אדר כולנו מחייכים, כי כולנו אוהבים להיות שמחים, והנה מגיע חודש שלם שכל עניינו שמחה - חודש אדר. רבינו הקדוש אמר "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", כי השמחה היא התרופה לכל המחלות.

גם עולם הרפואה גילה את הסוד שאמר רבינו, שהשמחה היא אחת התרופות הטובות ביותר, עד כדי כך שיטנו אפילו מקצוע מיוחד שנקרא 'ליצנות רפואית', שאנשים מתחפשים לליצנים כדי להצחיק חולים, וזה גורם לחולים רבים להתחזק ולהתרפאות.

וכך היא לטובת הקדושה של רבינו: מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כוחו. וכל החולאת הבאין על האדם, כולם באין רק מקלקול השמחה וכו', וכפי קלקול השמחה והניגון, כן בא חולאת כנ"ל. וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת - על ידי מרה שחורה ועצבות, והשמחה היא רפואה גדולה. עכ"ל.

נמצא שחודש אדר הוא מסוגל לרפואה על ידי השמחה, כי משנכנס אדר מרבים בשמחה, וממילא גדלה הרפואה.

רוב היום פורים

מדברי רבינו הקדוש משמע שהעצבות נמשכת ממה שעובר על כל אחד ואחד, ולאנשים קשה להרים את עצמם, ובמקום להרים את עצמם ולהשתדל להיות בשמחה, הם נופלים לעצבות. והפתרון הוא לדחות את כל המחשבות שמביאות לעצבות לשעה התבודדות, ואז בשעת ההתבודדות לדבר עם ה' יתברך על כל מה שעובר, על כל אחד ואחד מאתנו, ואז בשעת השיחה בינו לבין קונו אפשר לזכות ללב נשבר, ולבקש מה' כל מה שרוצים, אבל בתנאי שלא ניפול לעצבות מזה, רק שייהיה

לנו לב נשבר, ושאר כל היום נהיה בשמחה. אנ"ש אומרים על זה: "שעה ביום - כיפורים, וכל שאר היום - פורים", כי בשאר היום צריכים להתגבר מאד על כל המחשבות והחשבוניות שיכולים להפיל לעצבות, ולהתגבר כנגד במחשבות טובות, ומלאות תקוה שוודאי יהיה טוב, כי בשביל המחשבות האחרות יש את השעה התבודדות.

וגם אז, בשעה התבודדות, צריכים להיזהר שלא ליפול לעצבות, אלא להתרפק על ה' יתברך, כמו בן המבקש מאבי בלב נשבר, אבל לא בעצבות, כי ההבדל בין עצבות ולב נשבר הוא כהבדל שמיים וארץ. לב נשבר זה טוב וראוי, אבל העצבות היא מרה שחורה ומחלה. כשיש לאדם לב נשבר אין הוא מאבד את התקווה, אלא להיפך - הוא יודע שהכל מה' יתברך, והכל לטובתו, אולם מוטל עליו להתפלל ולבקש מה' יתברך שיציל אותו, כי ה' רוצה ומתאוה לתפילות שלנו. אך עצבות פירושה

ליפול לייאוש ולחוסר תפקוד, ולכן העצבות נקראת מרה שחורה, כי כאשר אדם הוא עצוב, הוא לא יכול לתפקד ואז הוא מתדרדר יותר ויותר ר"ל.

שמח"ה

בברסלב אומרים שאותיות שמח"ה הן ראשי תיבות: "שולחן ערוך; מקוה; חצות; התבודדות",

אבל עלינו לדעת שלהיות בשמחה צריכים תמיד, גם אם לא קמת חצות, וגם אם לא למדת כראוי וכדומה, כי העיקר הוא לא ליפול לעצבות ולחוסר אונים, אלא להתחזק ולהתחיל שוב - התחלה חדשה.

אחד הדברים הכי יפים בחודש אדר, זה שהוא החודש האחרון של השנה, כי תיכף מגיעה התחלה חדשה - חודש ניסן, ראש וראשון לחודשי השנה. אבל חכמינו זיכרונם לברכה אומרים לנו: אל תפלו לייאוש, אל תפלו לעצבות בסוף השנה, בחודש האחרון, אלא אדרבא - משנכנס אדר מרבים בשמחה - דווקא בחודש הזה.

דבר זה מתקשר לפרשת השבוע, למה שרבינו אומר שעל הצדקה נאמר "פתוח תפתח", כי דווקא עכשיו, בחודש האחרון בשנה, אנו זקוקים לפתיחה חדשה, וזאת על ידי התרומה והצדקה שפותחת ומרחבת את הפתחים.

עוד נאמר בפרשת תרומה: "מאת כל איש אשר ידבנו לבו תיקחו את תרומתי", כי שכאדם שמח אזי לבו פתוח ומחלק צדקה, וכמו בחג הפורים שכל הפושט יז נותנים לו בשעת השמחה, ועל ידי זה זוכים גם אנוח לפתיחה.

שבת שלום ומבורך!

גם אני קורא **שמע ישראל** פעמיים ביום < 8 בבוקר < 8 בערב

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי אמר לחן הקדוש פרוד הוא לישראל אפילו לא קיטנים אלא קריאת שמע שחרית וערכית אי אתם נמסרין בידים (מסכת סו"ט)

חינוך להתנדבות

לראות את השני

כמו כן, בבסיס ההתנדבות וגמילות חסדים עומד העניין של "ראיית האחר", ההרגל לראות את הסביבה, ולא להתמקד רק במה שאני צריך. הדוגמא המצוייה בכל בית בארוחת הצהריים כשיש סיר על הכיריים מלא באוכל מבושל הילד שקבל את מנתו וסיים רוצה לקבל עוד, אך כרגע אין מספיק לכולם, אנו מצפים מהילד שיתחשב באחים שגם יבואו רעבים, שיישאר להם אוכל. כשילד מבין את זה ומוותר, הוא למד את הבסיס של מידת החסד לחשוב על השני ולעזור לו, גם אם זה בא על חשבון.

אברהם חיפש את בת זוגו של יצחק ושלח את אליעזר לחפשה, אליעזר ידע שהדבר החשוב לבדוק הוא את מידת החסד שלה, ולכן הוא מבקש ממנה להשקותו והיא השקתה אותו ואת הגמלים אשר איתו. הראייה הרחבה של רבקה שהיא ראתה את הגמלים הצמיאם. זה המודד המדויק של אדם שנטועה בו מידת החסד. הוא אוהב לעשות חסד, ולכן הוא רוצה עוד ולא מסתפק במה שהוא חייב.

פראייר

רבים מתקשים, האם נכון שרבקה הייתה צריכה להשקות את הגמלים בעוד שאליעזר היה יכול לעשות זאת לבד, האם אין זה ניצול פסול? ומה ההבדל בין עשיית חסד טהורה לבין פראייריות?

אין תשובה מדויקת לדברים, אך חז"ל לימדונו על מצוות פריקת וטעינת החמור שבה כתוב 'עזוב תעזוב עמו', ודרשו חז"ל 'עמו', אבל אם אמר לו הואיל ועליך מצווה עשה זאת לבד, אין חיוב לעזור לו. נלמד מכך שאם אדם מבוגר, בריא, מבקש מילד לסחוב לו את הקניות, אין הילד צריך לעזור לו אם הוא בעצמו לא יסחוב כלום ויפיל את הכל על הילד. ובה צריכים לחנך את הילד לומר "לא" באסרטיביות ובנימוס. ויאמר לדוגמא את המשפט הבא: אני לא יכול לסחוב הכל לבד, אם תיקח חלק מהדברים אשמח לעזור לך.

יש עוד נקודה של הכרת הטוב. כשמישהו מבקש עזרה ומקבל אותה ולא יודע להודות זה סימן שהוא אינו מעריך את המאמץ שעשו עבורו, ומבחינתו זה מובן מאליו שיתנו לו. אדם כזה יש לבדוק היטיב האם הוא מנצל את הטוב של הילד לצרכיו האישיים.

יהי רצון שנזכה להיות תמיד מהנותנים בעין טובה ונרבה חסד וטוב בעם ישראל.

בפרשת השבוע כתוב "ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו. משה רבינו אומר לבני" שיתנו תרומה בנדיבות לב לבית המקדש. במפרשים דקדקו בלשון הפסוק ויקחו לי תרומה, שלכאורה היה יותר מתאים לכתוב ויתנו לי תרומה, שהרי כשמבקשים תרומה מנדיב הבקשה היא שייתן ולא שייקח. אלא מסבירים המפרשים שבאה התורה ללמדנו, שתרומה לבית המקדש היא יותר קבלה מאשר נתינה ולכן מתאים הלשון ויקחו. כאשר אתה נותן אתה גם לוקח לעצמך את הזכות ואת המשמעות של נדיבות לב!

במאמר זה, נתבונן איך לחנך ילדים לנדיבות לב ואכפתיות. ובדגש על כך שהילדים לא ירגישו מנוצלים ויידעו להבחין מה בין חסד לבין ניצול.

שלשה מידות

הגמ' אומרת (יבמות ע"ט) ישראל רחמנים וביישינים וגומלי חסדים. שלושה תכונות אלו מתחברים יחדיו, כאשר אנו רואים מישהו שצריך את עזרתנו, אנו מרחמים עליו ומתביישים לסרב לעזור לו ולכן גומלים איתו את החסד.

אברהם אבינו הכניס אורחים ונתן להם בשפע רב ללא קבלת שום תמורה הוא רק ביקש מהם שיברכו למי שאמר והיה העולם, ולכן הוא נקרא עמוד החסד. היה לו עין טובה לשמוח שטוב לאחר. ובמשנה באבות כתוב שמי שרוצה להיות מתלמידיו של אברהם אבינו צריך להיות עם עין טובה רוח נמוכה ונפש שפילה, גם כאן יש צורך לשילוב בין שלושת המידות, הפרגון והתניה לחבר, כשורה לרוח נמוכה ונפש שפילה, כי מי שרוח

גבוהה לא יכול לתפוס איך הוא ייתן מממנו או מזמנו לאחר, כיון שכל דבר הוא חושב מה ייצא לי מזה...

כשאנו רואים אנשים שעושים חסד ליבנו מתמלא הערכה. אנתו רואים איך אנשים מתנדבים לצאת בזמנים לא זמנים לקריאת הצלה ועזרה, לאנשים אלו יש אהבת חסד אמיתית. הם נהנים לסייע זה נותן להם סיפוק ומשמעות. חשוב להתבונן בדבר, ולדבר על זה עם הילדים, לפתח שיח בנושא ולהכביר במילות הערכה לאנשים אלו שמוסרים את עצמם לאחרים. לא כל אחד יכול ומסוגל להתנדב, אבל כן, אפשר להעריך ולכבד את מי שכן עושה זאת, להודות לו במילים ולהראות לו שיש לנו הערכה עצומה כלפיו. הילדים שומעים ומבינים שיש כאן משהו שכדאי לחקות אותו, ואם ההורים מעריכים כל כך את עשיית החסד, זה משהו שכדאי לשאוף אליו.

הופיע!
גיליון 108
שבט תשפ"ד

עוד לא מנויים?
קבלו מגזין חינוך להכרות!

אזוה se תאזו וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר
ספ"י תורת רבינו הקדוש רבי נחמן, מלידים וכלל בני החסידים.

מוקד מנויים: **02-623-1218**

ניתן להירשם בכל עמדות 'נודים פלוס' ניצוצות > טופס הרשמה

חדש!
הגיליון שמתחיל
המחיר לקדם
בפורט מוגד

תומכי תורה

הוא הכי נהנה, תמיד הוא הרגיש איך ר' נתן מדבר ישירות אליו, כאילו הוא מכיר את מעשיו מחשבתיים והרגשותיו, השיעור הזה היה כצרי ומרפא לנפשו של דוד, הוא היה מקבל מאותה השעה חיזוק תמידי לכל השבוע כולו, אולם הפעם זה היה יותר מתמיד.

המגיד שיעור החל למסור את השיעור ודוד הרגיש שזה מכוון ממש אליו, ר' נתן דיבר על מעלת התרומה לבית המקדש, על דברי הזוהר הקדוש שמסביר את הפסוק 'ויקחו לי תרומה', כשהכוונה היא על המשכת האור האלוקי של הקב"ה. כאשר האדם רוצה להמשיך את אורו יתברך למטה, הוא צריך לעשות זאת על ידי התורה הנקראת תרומה.

מ אז ומתמיד רצה היה דוד עסוק ועמוס, כל ימיו היו מקשה אחת של עבודה. הוא היה קם בשש בבוקר יוצא לעבודתו מוקדם, עם סיום העבודה בשעה ארבע אחר הצהרים הוא היה נוסע לביתו, נח כמחצית השעה, ושוב בשעה חמש וחצי מתייצב למשמרת כמכור בחנות הסמוכה לביתו.

כאלו היו ימיו שחלפו ועברו, אמנם דוד מאד הצטער על כך שאינו זוכה לחבוש את ספסלי בית המדרש, אבל תמיד בלבו היה מצדיק את עצמו וחושב: הרי אני נותן סכומים הגונים לצדקה עבור תמיכה בתלמידי חכמים, זוהי זכות גדול ועצומה שאין כדוגמתה.

"ואולי", היה מהרהר דוד לפעמים בלבו, "אולי באמת

תורת התרומה

ומובא בדברי זכרוננו לברכה על פסוק, ויקחו לי תרומה, שכשרוצין לקח ולהמשיך אותו יתברך לוקחין אותו, כביכול, על ידי התורה שנקראת תרומה. וכשממשיכין התורה למטה ממשיכין אותה בכמה לבושין וצמצומים כדי שתוכל להתמשך למטה בזה העולם העשייה.

ר' נתן מאריך ומסביר שהאור של הקב"ה כל כך רוחני וגדול כך שאי אפשר להשיג אותו אם לא על ידי צמצומים רבים, וכאשר לומדים תורה מצטמצם אורו של הקב"ה בתוך התורה, וכך אפשר להשיגו.

וממשיך ר' נתן ואומר, גם מי שלא עוסק בתורה אלא עסוק בפרנסתו, מכל מקום, אם הוא עוסק במשא ומתן באמונה בלא לשקר ח"ו, וכן אם הוא תומך בתלמידי חכמים, אזי הוא זוכה כביכול להביא תרומה לבניית המשכן, משום שעל ידי המשא ומתן באמונה הוא משפיע שפע לכלל ישראל - שפע של פרנסה.

דוד חשב בלבו והבין, אמנם תרומותי לתלמיד חכמים הם דבר גדול מאד מאד, אבל עסק התורה אין למעלה ממנו. בתמיכה בתלמידי חכמים אני אמנם זוכה להמשיך שפע של פרנסה לעולם, אבל בלימוד התורה אני זוכה להמשיך את אורו יתברך.

(ליקוטי הלכות הפקר ונכסי הגר הלכה דג)

שכרי גדול יותר, הרי אני זוכה לתמוך במספר תלמידי חכמים בו זמנית, שמא עדיף ככה שאמשיך בעבודתי ולא אשב ללמוד".

...

היה זה בשבת בצהריים-היום החופשי של דוד, זהו היום היחיד בשבוע בו דוד היה עוזב את עסקיו לגמרי, שוכח מהכל ונעשה אברך מן המניין. גם דוד הרגיש ביום שבת את האור הרוחני הגדול ששורה עליו מלבד האור של שבת. דוד היה יושב ולומד שעות רבות בשבת, הוא היה משתתף במספר שיעורי תורה, ומרגיש את החוויה הרוחנית לה זוכים לומדי התורה במשך כל השבוע.

היה לדוד שיעור בגמרא, שיעור בהלכה, וכמובן שיעור בספרי רבינו הקדוש נגמ"ח.

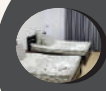
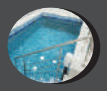

אותו שבוע היה פרשת תרומה, דוד נכנס כדרכו בקודש לשיעור בליקוטי הלכות, היה זה השיעור ממנו

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

8L

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באופן

מי יעני ומי יעשר

מאתים ושמונה עשרה שנה לפטירתו של רבינו החיד"א זיע"א • י"א אדר תקט"ו - תשפ"ד

ישב והמתין בביתו מחכה כבר לשמוע את הנקישות על הדלת, אותם נקישות שיהיו עריבות עבורו במיוחד, לא עוד נקישות של בעלי חובות ונושים, אלא נקישות של השליח שליחו של ר' אשר שמסתובב ומזמין כל אחד ואחד באופן אישי לחתונה.

שעת הצהרים התקרבה וחייקל המתין בקוצר רוח, ידוע ידע כי אם לא יקבל את ההזמנה מהשליח וודאי לא יוכל לבוא לחתונה, הן יהיה זה גזל גמור לבוא להשתתף בחתונה לה לא הזמין, המתין חייקל אבל היה בטוח בעצמו שעוד רגע קט והשליח ידפוק על דלת ביתו, הן ר' אשר לא חסר בידו מאומה, והרי הוא כבר הביטח בעצמו שיזמין את כל יושבי העיירה לבוא לשמוע עמו בשמחתו.

השעה הלכה והתאחרה, חייקל המתין מציד מדי פעם לכיוון החלון - שם נשקפה השמש ההולכת ומעריבה שוקעת לאיטה, אך לשווא השליח טרם הופיע.

הלילה כבר החשיך כשחייקל התחיל להבין שעליו לשנות תוכניות, כנראה שלשמחה הוא כבר לא יזמן.

אך אז לפתע פתאום דפיקות בדלת, בפתח ניצב איש הדור ומכובד "האתה הוא חייקל?" שאל האיש בקול לחוץ.

"כן, אני האיש" השיב

קבור שרבינו החיד"א

חייקל, בטוח כי הנה כעת הגיע הרגע.

"ר' אשר שלח אותי" המשיך השליח לדבר במהירות, "הוא שאל האם תסכים לבוא לעמוד בכניסה לחתונה לנווט את האורחים כל אחד למקומו, היה מי שמנה לעשות זאת וכרגע הוא מעט לא חש בטוב, אם תבוא ר' אשר ישלם לך מספר פרוטות", אמר השליח בקול מבטיח.

חייקל הביט בו מאוכזב, אך ברירה אחרת לא הייתה לו.

הוא נשרך אחרי השליח לעבר מקום החתונה, וכך הוא נאלץ לעמוד במשך כל הלילה אחרי שיום שלם לא הכניס לפיו דבר לעמוד ולעבוד כשמסביבו עולים ריחות הבשרים המעושנים והינות המשובחים, כאשר מדי פעם הוא מצליח להכניס לפיו מעט אוכל, מהשאירות שעמדו צד.

...

את המשל הנפלא הזה סיפר החיד"א כמשל על חובת האמונה והביטחון.

משל זה ממחיש כיצד כל אחד מקבל את מה שנגזר עליו, ואם נגזר עליו להיות עני הוא יהיה עני למרות כל השתדלות שהוא יעשה, ואדרבה, אם הוא ינסה לדחוק את השעה ולזכות לעושר הוא רק יפסיד, סופו יהיה כמו חייקל שנאלץ לעבוד כשבתו מקרקרת מרעב ומסביב עולים ריחות המאכלים....

(מקור: על פי משלי החיד"א)

מ יד אם שבירת הצלחת התכונה העיירה כולה אל האירוע המיוחד. וועד מיוחד שגוייס על ידי נאמן ביתו של ר' אשר נרתם למטרה החשובה, הכנת החתונה לבתו של ר' אשר.

ר' אשר היה הגביר של העיירה או בעצם הגביר של האזור כולו, ואולי אף של כל המחוז הגדול בו התגורר, שמו של ר' אשר יצא על פני קצוות תבל, עסקיו היו חובקי עולם ויבשה גם יחד, קשריו היו ענפים במיוחד, וכגודלה של העשירות כך הייתה עתידה להיות גודלה של החתונה, מוזמנים רבים הזמנו לשמחה, מהם אשר באו ממרחקים גדולים והוכן עבורם מקום שהיה, שכלל כמובן אש"ל מלא כיד המלך.

לא רק הוועד המארגן עסק ודש בעניין החתונה, גם שאר אנשי העיירה ציפו ליום הנחשק, מה יותר טוב מלשבת לסעודה רחבה הכוללת בתוכה אוכל מצוין וינות משובחים, כאשר ברקע נשמעים ניגונים מיוחדים ממיטב המנגנים על מגוון כלים.

...

גם חייקל היה בין אלו שחיכו וציפו ליום המיוחד, חייקל היה ההפך הגמור מר' אשר, אם גלגל מזלו של ר' אשר עמד בגבהי מרומים, אזי כנראה שחייקל הוא שעמד בצד השני של

הגלגל. אם ר' אשר כונה בתואר הגביר של העיירה ושל כל הסביבה כולה, אזי אפשר לומר שחייקל זכה גם הוא לתואר העני של העיירה ושל כל הסביבה.

ובו בזמן שכולם עסוק בענייני החתונה גם חייקל עסק במחשבתו באותו יום מיוחד, גם הוא היה בין אלו שציפו לאותו לילה בה יזכו לאכול ארוחה הגונה וטובה, גלגלי מוחו החלו לפעול כיצד יוכל לנצל את הלילה באופן הטוב ביותר.

"אם אבוא לחתונה כדרכי בשעת הערב אחרי שאוכל את הפת היבשה אם מעט מי מלח ואמלא את קיבתי כהוגן, וודאי שכבר לא יהיה בידי די תאבון כדי לאכול את הסעודה המשובחת" חשב חייקל לעצמו.

"וודאי שעדיף לי להתגבר מעט על רעבוני ולא לאכול כלל וכלל את ארוחת הערב למרות הרעב המציק שבוודאי יקרקר בבטני, שווה לי להמתין ולחכות לשעת סעודת החתונה, או אז אוכל סעודה ראויה והגונה כסעודת שלמה בשעתו."

"ואולי" חשב לפתע חייקל שהחל לגלות יצירתיות ברמה גבוהה שלא הייתה ידועה אפילו לו בעצמו, "אולי אפילו שווה לי לצום במשך כל היום כולו על מנת שאבוא לסעודה רעב כהוגן, וכגודל הרעב כך יהיה התיאבון.... אז אזכה באמת לנצל את החתונה כראוי."

...

והנה הגיע היום המיוחד, חייקל דמה בהתרגשותו למעין חתן, וגם במנהגיו עשה כמנהג החתן כאשר לא הכניס לפיו מאומה מעת שקם ממיטתו, כל העת הוא

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומר איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

שיבה לבעלי תשובה נחלי נביא הממוקמת בלב האיזורם החרדים בירושלים

מחפש את האור?

- שיעורים קבוצתיים במגרא וחסידות
- לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א
- הלכות והליכות הבית היהודי
- הרחבה ושמחה התחזקות
- תנאי פנימיה מלאים
- סביבה חמה ומקרבת

וטען: אמנם מפזר אני את ממוני למטרות צדקה אבל רק עבור בניית בנינים לבתי כנסיות וישיבות.

והוא המשיך והסביר: בתורה מצאנו שתרמו עבור המשכן אבל לא מצאנו שתרמו עבור לומדי תורה....

ענה לו הרב: לבניין המשכן לא היו חסרים פועלים, כל כלל ישראל הסכימו לבנותו, אלא שהקב"ה בחר בבצאל.

אבל היום, הרי ישנו מחסור גדול בפועלים לבניין התורה. וכעת, או שתתנדב בעצמך לשבת וללמוד כפועל מהמניין, או שתתמוך בפועלים שבונים את התורה.

• • •

היה מי שהתאונן ואמר: בצאל טען למשה רבינו, כלים שאני עושה היכן הכניסם? היום, ישנם בתי כנסיות לרוב, אבל חסר את הכלים שיכנסו לתוכם...

ויקחו לי תרומה", פסוק זה דרשה בעלי המוסר בדרך צחות על עיקר עבודת האדם. וכך היו אומרים: "ויקחו לי תרומה" - התרומה הגדולה ביותר שהאדם יכול לתת לקדוש ברוך, לקחת את ה- 'ל' ולבטלו.

• • •

מפני מה אמרה התורה "אשר ידבנו לבו" ולא אשר ידבנו רוחו, או מחשבתו? אלא מכאן נלמד שהתורה מחפשת את התרומה שבאה מתשוקת הלב, ולא את התרומה שבאה מתוך מחשבה והתבוננות....

• • •

מעשה ברב שהסתובב בין אנשים עשירים ואסף תרומות עבור החזקת תורה. והנה כאשר נכנס הוא אצל אחד העשירים שהיה ידוע כנותן צדקה ומפזר ממונו לרוב מיאן אותו עשיר להרים את תרומתו,

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

לנגן תיקון הכללי

אבן גדולה מולו, ממש בלוק גדול, וזרק לו על פניו. הוא נפצע קשה בראשו, היו לו שברים בגולגולת, בארובת העין ובמעטפת קרום המוח. היה לו דימום תוך מוחי. "הוא שכב ממש בסכנת נפשות במחלקת טיפול נמרץ" משחזר הרב קליינרמן, "הרופאים החלו לנקז את הנוזל מהמוח. כמובן שמוישי בקושי יכול היה לזוז, לא היה יכול לעשות שום דבר. אבל כל הזמן מה שהוא עשה זה לשיר את התיקון הכללי במנגינה הערבה והמעוררת שחיבר הגר"א ברלנד, עוד פעם ועוד פעם. זה מה שהוא עשה כל הזמן". הרב קליינרמן מוסיף שבנו בקושי יכול היה לדבר, כל תנועה עלתה לו במאמצים ובקשיים. אפילו להניח לעצמו תפילין לא היה מסוגל, האב היה מסייע לו להניח, אבל לומר תיקון הכללי הוא לא הפסיק לרגע...

עוד יטוב הביתה. הנער מוישי קליינרמן

"זו אחת התמונות שעומדות מולי ממוישי, ילד שוכב מיוסר, ומנגן את התיקון הכללי כל הזמן. זה מראה איך שהוא קשור כל זמן לרבינו ולא שוכב אפילו במצבים שבנאדם שוכב את עצמו. כל הזמן היה מחובר". לבסוף הנס התרחש, הציבור העתיר מעומק הלב על מוישי, ובחלוף ימים אחדים הוא יצא מהסכנה בה היה שרוי. "התפללנו מעומק הלב עבורו, וברוך השם בתוך יומיים הוא יצא ממחלקת טיפול נמרץ ותוך שבועיים יצא מבית החולים. ברוך ה', אלו היו ניסים".

(מגזין 'ניצוץ' אב תשפ"ב)

י אפשר שלא לדמוע כאשר ר' שמואל - אביו של הנער מוישי קליינרמן שותק שתיקה ארוכה ומביט בתמונות של מוישי, מעביר עליה את אצבעותיו שוב ושוב, כמו אבא המלטף את בנו רגע לפני שמסכהו בלילה בשמיכה אחרי שאמר ששמע ישראל.

"מוישי היה מאוד מאוד קשור ומחובר לרבינו ולכל הצדיקים, הנשמה שלו נקשרה לצדיקים באופן מיוחד במינו" הוא אומר אחרי שתיקה ממושכת, ושוב שותק. "בחדש שבט בשנה שעברה היה לנו נס גדול" הרב קליינרמן מחליט לפתע לשתף אותנו באירוע שהתרחש לפני כשנה בו נפצע מוישי על ידי מחבלים כאשר יצא להתפלל בקברו של יהושע בן נון ב"כיף אל חרס". קברו של יהושע בן נון נמצא בתוך הכפר הערבי ממש, מהלך של עשרים דקות. תוך כדי שבני החבורה היו בדרכם אל הציון, קבוצת ערבים החלה להתפרע והצבא הורה להם לצאת מהכפר. הן נסובו אחורה אך היה כבר קצת מאוחר: הערבים התחילו לצאת מהבתים, להתפרע ולזרוק אבנים מהחלונות. החיילים הורו להם לרוץ במהירות לכיוון היציאה מהכפר.

מוישי רץ אחרי חייל לעבר היציאה, ואז בא מחבל עם

פתגם השבוע

כמה צער יגון ואנחה יש על ילד אחד שיצא לתרבות רעה השם ישמרנו

ההצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

ההצלחת משפחת אוקן

ההצלחת משפחת שרון

ההצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

תפילין למען החטופים

זרועותיהם וראשיהם של הנוכחים ורק אחרי שעה ארוכה הושגה המטרה לשמה התכנסו – כאשר 136 יהודים זכו להניח תפילין, חלקם לראשונה בחייהם.

לדבריו "ניתן היה לראות את הכמיהה של כל המשתתפים לעשות משהו טוב ולתרום מעצמם לטובת השבויים בעזה. כמה עשרות מהם היו כאלו שלא הניחו תפילין מימיהם וכעת כששמעו על המיזם המיוחד הם נהנו בחפץ לב לבוא ולהשתתף כשהם מבינים את גודל השעה וחשיבות המצווה במיוחדת, הדבר המופלא ביותר התרחש בסיום המעמד כאשר רבים מהמשתתפים אשר לא זוכים להניח תפילין מידי יום התרגשו בצורה מיוחדת וקיבלו על עצמם להניח תפילין מכאן ואילך בכל יום חול".

אחרי הנחת התפילין השתתפו הנוכחים בתפילה משותפת לזכות החטופים אותה הקריא מר טומי לוונגר, ממתפללי בית הכנסת, ולקראת סיום האירוע סיפר הרב שטיל על חשיבות מצוות הנחת תפילין, ועל כך שבמלחמת 'ששת הימים' המונים הצטרפו למצווה הזו להניח תפילין לכל יהודי בשל הסגולה הטמונה במצווה החשובה הזו, וביקש שכל אחד מהם יחפש בסביבתו יהודי ויניח עימו תפילין, למען החטופים ועם ישראל כולו".

בפעם הראשונה בחייהם: מעמד הנחת התפילין בבודפשט

ה' יהודים המתגוררים בעיר בודפשט בירת הונגריה מזה עשרות שנים, הם יודעים שהם יהודים אך למרות זאת תלאות השנים הביאו אותם לצערנו הרב להתרחק מהיהדות עד שכמעט ולא נותר קשר בינם לתורת ישראל ר"ל, אך דווקא עכשיו, בתקופה הקשה בה עם ישראל עובר ליבם התעורר והם התאספו בפעם הראשונה בחייהם להניח תפילין ברוב עם למען שחרור החטופים והשבויים בעזה.

המעשה הטוב ביותר

אירוע מיוחד שנערך בבית הכנסת המרכזי בשכונת אויבודה (הרובע ה-11) בבודפשט בירת הונגריה במלאות 4 חודשים למלחמה, הניחו 136 מיהודי האזור תפילין לזכות 136 אחיהם היהודים השבויים בעזה.

"המלחמה הקשה בישראל זעזעה כמובן גם אותנו ואינה נותנת לנו מנוח" אומר רב הרובע הרב יצחק שטיל "מאז תחילתה של המלחמה אנו מבקשים לעשות כל מה שאפשר לסייע לעם ישראל מכיוון שכך החלטנו לעשות משהו מעשי לטובת החטופים".

הרב יצחק שטיל ממשיך ומסביר "מכיוון שעל מצוות

התפילין נאמר 'וראו כל עמי הארץ כי שם השם נקרא עליך ויראו ממך' הבנו שהנחת התפילין היא הדבר הטוב ביותר שאנו יכולים לעשות עבורם והחלטנו לגייס לצורך כך את יהודי הסביבה באירוע שכתורתו Arms for israel (הנשק הסודי של ישראל)".

מאמצים חטוף

אחרי פרסום נרחב ברובע, הנחשב למאוכלס ביותר בבירה ההונגרית, ואחרי יישום מסודר מראש שנועד להבטיח כי האירוע יתקיים בהשתתפות מספר האנשים הדרוש, התאספו 136 יהודי אויבודה בבית הכנסת המקומי בשעה שנוקבעה מראש. בתחילת האירוע קיבל כל משתתף פלייר עם תמונתו ופרטי של אחד החטופים אותו הוא מתבקש "לאמץ".

לאחר מכן החלו הרב שטיל וכמה ממתפללי בית הכנסת הקבועים בהנחת התפילין לכלל הנוכחים. 10 זוגות התפילין שיועדו לכך הונחו בזה אחר זה על

התעוררות גדולה

הרב שלמה כובש, הרב הראשי של 'אגודת הקהילות שומרי תורה בהונגריה', אמר בהתרגשות במהלך המעמד המיוחד, "הפעילות המבורכת הזו היא חלק מפעילות נרחבת שהקהילות היהודיות בהונגריה עושות למען החטופים, מאז שמחת תורה כלנו עוקבים בדאגה אחרי המתרחש בארץ הקודש וליבנו נמצא עם תושבי ארץ ישראל.

אנו מנסים לעשות כל שביכולתנו בכדי לסייע במה שאפשר בתפילה ובהפצת תורה ומעשים טובים כשניתן לראות ברור את ההתעוררות הגדולה שיש בליבם של יהודים גם הרחוקים ביותר עבור כל דבר שבקדושה דווקא בתקופה זו, אנו נמשיך לעשות זאת ביתר שאת וביתר עוז בתקווה שבקרוב מאוד יוכלו החטופים לחזור לחיק משפחותיהם והשקט והשלום יחזרו לארץ הקודש".

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות

"נחלי המשפט"

בית דין אזרחי דתי ממונתו נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דיינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מ"ץ ודין, ראש ישיבת נחלי נצח)

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396